

# Οι πρόσφατες τροποποιήσεις στα άρθρα 33 επ. ΚΠΔ σχετικά με τους εισαγγελείς ειδικών καθηκόντων

Δημήτριος Λ. Βούλγαρης

Δ.Ν – Δικηγόρος

## 1. Εισαγωγή

Ο Ν. 4745/2020 (Α΄ 214/6.11.2020) αποτελεί το τέταρτο<sup>1</sup> κατά σειρά νομοθέτημα από την θέση σε ισχύ του νέου ΚΠΔ τον Ιούλιο του 2019 το οποίο επιφέρει αλλαγές στις διατάξεις περί εισαγγελέων ειδικών καθηκόντων. Είχαν προηγηθεί οι νόμοι 4637/2019 (Α΄ 180/18.11.2019), 4640/2019 (Α΄ 190/30.11.2019) και 4689/2020 (Α΄ 103/27.5.2020). Η κυριότερη τροποποίηση που επήλθε με τον Ν. 4745/2020, και συγκεκριμένα με το ά. 53 αυτού, συνίσταται στην κατάργηση του εισαγγελέα διαφθοράς και την μεταβίβαση των σχετικών αρμοδιοτήτων στον οικονομικό εισαγγελέα. Πέραν, όμως, αυτού, ιδιαίτερα σημαντικές είναι και οι αλλαγές που επέφερε ο πρόσφατος νόμος στην οργανωτική δομή του θεσμού του οικονομικού εισαγγελέα.

## 2. Σύντομη επισκόπηση των κυριότερων τροποποιήσεων στους θεσμούς των ειδικών εισαγγελέων κατά την διάρκεια ισχύος του νέου ΚΠΔ

Με τον νέο ΚΠΔ οι βασικές ρυθμίσεις σχετικά με τους ειδικούς εισαγγελείς ενσωματώθηκαν στα άρθρα 33 έως 36, ενώ οι μέχρι τότε ισχύουσες διατάξεις του άρθρου 17Α Ν. 2523/1997 για τον Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος (με εξαίρεση τις παρ. 9, 9α και 10<sup>2</sup>) και του άρθρου 2 παρ. 1 του Ν. 4022/2011 για τον Εισαγγελέα Διαφθοράς καταργήθηκαν.

Οι πρώτες τροποποιήσεις στις ως άνω διατάξεις του νέου ΚΠΔ επήλθαν ήδη λίγους μόλις μήνες μετά την θέση του σε ισχύ. Συγκεκριμένα, με το ά. 7 παρ. 4 στοιχ. α΄ του Ν. 4637/2019 –και αντιστρόφως προς την ρύθμιση που είχε υιοθετηθεί κατά την θέση σε ισχύ του νέου ΚΠΔ– προβλέφθηκε ότι τα εγκλήματα που υπάγονταν στην αρμοδιότητα του Εισαγγελέα Διαφθοράς εξαιρούνται από την αρμοδιότητα του Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος. Επίσης, με το

1. Χωρίς, μάλιστα, να λαμβάνονται υπ΄ όψιν οι διορθώσεις που έλαβαν χώρα με το άρθρο δεύτερο παρ. 2 στοιχ. α΄ της ΠΙΝΠ της 27.6.2019 (ΦΕΚ Α΄ 106/27.6.2019, ά. 96 του Ν. 4623/2019).

2. Άρθρο 587 παρ. 1 ΚΠΔ.

άρθρο 7 παρ. 4 στοιχ. γ' του ίδιου νόμου διευρύνθηκε το πεδίο αρμοδιότητας του Εισαγγελέα Διαφθοράς, με αποτέλεσμα να περιλαμβάνονται σε αυτό κακουργήματα τελούμενα όχι μόνον από πολιτικά πρόσωπα αλλά και από κάθε υπάλληλο κατ' άρθρον 13 στοιχ. α' ΠΚ, καθώς και από πρόσωπα που υπηρετούν σε νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, τα οποία –εν ολίγοις– διοικούνται, χρηματοδοτούνται ή δύναται να χρηματοδοτηθούν από το Δημόσιο. Επίσης, με το ά. 13 παρ. 9 στοιχ. α' του ίδιου νόμου καταργήθηκε η απαγόρευση εξέτασης ως μαρτύρων των ειδικών επιστημόνων που συνεπικουρούσαν τον Εισαγγελέα Διαφθοράς (και ήδη τους εισαγγελείς οικονομικού εγκλήματος).

Στην συνέχεια, με το άρθρο 43 του Ν. 4640/2019 παρασχέθηκε η δυνατότητα στον Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος και αντιστοίχως (κατ' άρθρον 36 παρ. 3 ΚΠΔ ως ίσχυε τότε) στον Εισαγγελέα Διαφθοράς να έχουν πρόσβαση σε κάθε πληροφορία ή στοιχείο τηλεπικοινωνιακού απορρήτου «εφόσον αποτυπώνεται και τεκμηριώνεται η αντικειμενική υπόσταση κακουργήματος». Μέχρι τότε το τηλεπικοινωνιακό απόρρητο εξαιρείτο, μαζί με το δικηγορικό, από τον γενικό κανόνα κατά τον οποίον ο Εισαγγελέας Οικονομικού Εγκλήματος «δεν υπόκειται στους περιορισμούς της νομοθεσίας περί φορολογικού, τραπεζικού, χρηματιστηριακού και κάθε άλλου απορρήτου».

Περαιτέρω, με τον Ν. 4689/2020 παρασχέθηκε τόσο στον Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος όσο και στον Εισαγγελέα Διαφθοράς η δυνατότητα αρχειοθέτησης των οικείων υποθέσεων χωρίς να απαιτείται η υποβολή της δικογραφίας στον επιβλέποντα Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου.

Τέλος, με το άρθρο 53 του πρόσφατου Ν. 4745/2020, όπως ήδη αναφέρθηκε, ο θεσμός του Εισαγγελέα Διαφθοράς καταργήθηκε ενώ ταυτόχρονα επήλθαν σημαντικές μεταβολές και στην οργανωτική δομή του οικονομικού εισαγγελέα. Συγκεκριμένα, η οικονομική εισαγγελία αποτελεί πλέον τμήμα της Εισαγγελίας Εφετών Αθηνών, στο οποίο υπηρετούν τέσσερις εισαγγελείς ή αντεισαγγελείς εφετών ως εισαγγελείς οικονομικού εγκλήματος, επικουρούμενοι από οκτώ τουλάχιστον εισαγγελείς ή αντεισαγγελείς πρωτοδικών. Τον έλεγχο δε και την εποπτεία του σχετικού τμήματος ασκεί ο Προϊστάμενος του τμήματος, δηλαδή ο αρχαιότερος εκ των τεσσάρων εισαγγελέων οικονομικού εγκλήματος, και όχι ειδικώς οριζόμενος Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου, όπως συνέβαινε μέχρι σήμερα.

### 3. Αξιολόγηση των πρόσφατων μεταβολών

#### α. Δικαιολογείται (πλέον) ο χαρακτηρισμός των ειδικών εισαγγελέων ως εισαγγελέων «οικονομικού» εγκλήματος;

Σχετικά με την έννοια του οικονομικού εγκλήματος δεν υφίσταται ομοφωνία. Κατά την κρατούσα στην γερμανική επιστήμη άποψη, στην έννοια αυτή υπάγονται εγκληματικές συμπεριφορές οι οποίες τελούνται κατά την ενάσκηση οικονομικής δραστηριότητας, πλήττουν την απαιτούμενη στην οικονομική ζωή εμπιστοσύνη<sup>3</sup> και στρέφονται κατά υπερατομικών εννόμων αγαθών<sup>4</sup>. Σύμφωνα με έναν παρεμφερή ορισμό του *Λίβου*, ως οικονομικό έγκλημα θεωρείται «η προσβολή της οικονομικής τάξεως που εξωτερικεύεται με την απόκτηση οικονομικών πλεονεκτημάτων προερχόμενων είτε από την ανάπτυξη αθέμιτης οικονομικής δραστηριότητας είτε από την καταχρηστική εκμετάλλευση οικονομικής ισχύος»<sup>5</sup>, ενώ κατά τον *Κουράκη* ως οικονομική εγκληματικότητα νοείται «το σύνολο της αθέμιτης εκείνης δραστηριότητας, η οποία τελείται μέσω των επιχειρήσεων ή/και η οποία έχει ως αποτέλεσμα την προσβολή (απειλή ή βλάβη) της καλής λειτουργίας της οικονομίας ή λειτουργικά σημαντικών κλάδων και θεσμών της». Κοινό χαρακτηριστικό των ανωτέρω ορισμών είναι ότι επιχειρούν να προσδιορίσουν την έννοια του οικονομικού εγκλήματος κατά κύριο λόγο με βάση το πληττόμενο έννομο αγαθό, και συγκεκριμένα συνδέοντας αυτό προς την οικονομική έννομη τάξη.

Από την άλλη πλευρά, το –κατ’ εξοχήν, θα έλεγε κανείς– αντικείμενο του οικονομικού εισαγγελέα, όπως αυτό διαχρονικά περιγράφεται στον νόμο από την εισαγωγή στην ελληνική έννομη τάξη του συγκεκριμένου θεσμού με τον Ν. 3943/2011 (βλ. ήδη άρθρο 35 παρ. 1 ΚΠΔ), δεν ταυτίζεται με την έννοια του οικονομικού εγκλήματος. Τούτο αφενός διότι στο πεδίο αρμοδιότητάς του οικονομικού εισαγγελέα υπάγονται όχι μόνον (αμιγώς) οικονομικά αλλά και συναφούς χαρακτήρα εγκλήματα<sup>6</sup>, αφετέρου διότι βρίσκονται εκτός του πεδίου της αρμοδιότητάς του οικονομικά εγκλήματα τα οποία δεν θίγουν σοβαρά την εθνική οικονομία, όρος ο οποίος

3. Αντίθετος προς το χαρακτηριστικό αυτό ο *Volk*, *Strafrecht und Wirtschaftskriminalität*, JZ 1982, σελ. 61 επ., 62.

4. *Dannecker/Bülte*, σε: *Wabnitz/Janovsky/Schmitt*, *Handbuch Wirtschafts- und Steuerstrafrecht*<sup>5</sup>, 2020, κεφ. 1 πλαγιάρ. 9, με περαιτέρω παραπομπές. Σχετικά με την προσβολή υπερατομικών εννόμων αγαθών ως ιδίων των οικονομικών εγκλημάτων, βλ. *Tiedemann*, *Wirtschaftsstrafrecht*<sup>5</sup>, 2017, σελ. 29 επ.

5. *Λίβος*, Η διεξαγωγή διοικητικών και ανακριτικών ερευνών από το ΣΔΟΕ, σε: Φωτόπουλο (επιμ.), *Φορολογικές κυρώσεις*, 2002, σελ. 119 επ. (124). Ομοίως, *Παπανδρέου*, Ο οικονομικός εισαγγελέας με τον Ν. 3943/2011 «περί καταπολέμησης της φοροδιαφυγής», *ΠοινΔικ* 2012, σελ. 412 επ. Βλ. και *Κουράκη*, Τα οικονομικά εγκλήματα, τόμ. α', 2007, σελ. 57 (και αναλυτικά σελ. 34 επ.).

6. Από την διατύπωση του νόμου φαίνεται να προκύπτει ότι η «συνάφεια» αναφέρεται στον χαρακτήρα του εγκλήματος (ως οικονομικού) και δεν χρησιμοποιείται με την κατ' άρθρον 128 ΚΠΔ έννοια των συναφών εγκλημάτων, δεδομένου ιδίως ότι η επιπλέον προϋπόθεση που τίθεται με την δευτερεύουσα πρόταση που ακολουθεί («εφόσον αυτά τελούνται [...]») αναφέρεται και στα συναφή αυτά εγκλήματα.

διακρίνεται από εκείνον της οικονομικής έννομης τάξης<sup>7</sup>. Έτσι, επί παραδείγματι, η τεχνητή αύξηση της τιμής μιας μετοχής μέσω πολύπλοκων χρηματιστηριακών συναλλαγών συνιστά σαφώς οικονομικό έγκλημα, καθώς πλήττει την κεφαλαιαγορά και κατά τούτο την οικονομική έννομη τάξη, δεν πλήττει όμως ταυτόχρονα και την εθνική οικονομία, και συνεπώς ο εισαγγελέας οικονομικού εγκλήματος δεν είναι –κατά το γράμμα του νόμου– αρμόδιος.

Πέραν, όμως, αυτών, η μεταβίβαση στους εισαγγελείς οικονομικού εγκλήματος των προερχόμενων από τον προσφάτως καταργηθέντα θεσμό του Εισαγγελέα Διαφθοράς αρμοδιοτήτων νοθεύει έτι περαιτέρω τον οικονομικό χαρακτήρα του αντικειμένου τους. Τούτο διότι κατ' αρχάς τα εγκλήματα διαφθοράς (άρθρα 235 έως 237Α, 159 και 159Α ΠΚ), αν και σε ορισμένες περιπτώσεις ενδέχεται να έχουν επιπτώσεις και στην οικονομική έννομη τάξη, δεν συνιστούν καθ' εαυτά οικονομικά εγκλήματα<sup>8</sup>. Η δωροδοκία, επί παραδείγματι, ενός υπαλλήλου της πολεοδομίας με σκοπό την κατά παράβαση των καθηκόντων του έκδοση μιας οικοδομικής άδειας δεν συνιστά οικονομικό έγκλημα. Άλλωστε, εξ αρχής η αρμοδιότητα του Εισαγγελέα Διαφθοράς δεν αφορούσε αμιγώς εγκλήματα διαφθοράς αλλά κάθε κακούργημα τελούμενο από τα προβλεπόμενα στον νόμο πολιτικά πρόσωπα. Μάλιστα, όπως ήδη αναφέρθηκε, στην αρμοδιότητα του Εισαγγελέα Διαφθοράς είχαν υπαχθεί με το άρθρο 7 παρ. 4 στοιχ. γ' Ν. 4637/2019 ακόμη και κακουργήματα υπουργών και υφυπουργών τα οποία δεν καταλαμβάνονται από τις ρυθμίσεις της παρ. 1 του άρθρου 86 του Συντ., ήτοι κακουργήματα τα οποία δεν σχετίζονται με την άσκηση των καθηκόντων τους, καθώς και κάθε είδους κακούργημα που τελεί υπάλληλος κατά την έννοια του ά. 13 στοιχ. α' ΠΚ ή και πρόσωπο που υπηρετεί με οποιαδήποτε σχέση σε νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου συνδεδόμενα –υπό τους προβλεπόμενους στον νόμο όρους– με το Δημόσιο. Η μεταφορά της διευρυμένης αυτής αρμοδιότητας του Εισαγγελέα Διαφθοράς στους εισαγγελείς οικονομικού εγκλήματος καθιστά κατ' αποτέλεσμα τον χαρακτηρισμό των ειδικών εισαγγελέων του άρθρου 33 ΚΠΔ ως «οικονομικών» τουλάχιστον ανακριβή.

Όπως προκύπτει από τα ανωτέρω, και ιδίως μετά τον Ν. 4745/2020, κοινό χαρακτηριστικό των υπαγόμενων στην αρμοδιότητα των ειδικών εισαγγελέων αδικημάτων δεν είναι ο «οικονομικός» τους χαρακτήρας, υπό την ανωτέρω έννοια. Δεδομένου ότι ως προς τα εξ αρχής υπαγόμε-

7. Βλ. ως προς την έννοια της «εθνικής οικονομίας» και την ακαταλληλότητα προς χρήση αυτής στο πλαίσιο του ποινικού δικαίου, Λίβος, Δικονομικά ζητήματα σχετικά με την καταπολέμηση της οικονομικής παραβατικότητας / εγκληματικότητας εκ μέρους της Υπηρεσίας Ειδικών Ελέγχων (ΥΠ.Ε.Ε.), σε: Κουράκη (επιμ.), Τα οικονομικά εγκλήματα, τόμ. β', 2007, σελ. 437 επ. (443 επ.).

8. Με εξαίρεση την δωροδοκία στον ιδιωτικό τομέα (ά. 396 ΠΚ). Πάντως, την θέση αυτή δεν φαίνεται να συμμεριζόταν ο νομοθέτης του Ν. 3943/2011, καθώς στην οικεία αιτιολογική έκθεση αναφέρεται σχετικώς ότι η θεσμοθέτηση του οικονομικού εισαγγελέα επιβάλλεται «ώστε να εκλείψουν τα φαινόμενα διαφθοράς».

να στην αρμοδιότητα του οικονομικού εισαγγελέα εγκλήματα τίθεται ως προϋπόθεση η βλάβη της εθνικής οικονομίας και λαμβάνοντας υπ' όψιν τα χαρακτηριστικά των υπολοίπων αδικημάτων τα οποία μέχρι πρότινος υπάγονταν στην αρμοδιότητα του Εισαγγελέα Διαφθοράς, θα πρέπει να γίνει δεκτό ότι ίδιον των προβλεπόμενων στο ά. 35 παρ. 1 ΚΠΔ εγκλημάτων είναι η (οικονομική ή και οποιασδήποτε άλλης φύσεως) βλάβη του Δημοσίου. Η διαπίστωση δε αυτή επηρεάζει την δικαιολογητική βάση του θεσμού του οικονομικού εισαγγελέα: Ενώ σε άλλες χώρες, όπως είναι επί παραδείγματι η Γερμανία<sup>9</sup> ή η Αυστρία<sup>10</sup>, η θέσπιση εισαγγελέων (ή και δικαστηρίων<sup>11</sup>) οικονομικού εγκλήματος οφείλεται στα χαρακτηριστικά των αδικημάτων αυτών, τα οποία απαιτούν ιδιαίτερη κατάρτιση και συντονισμένη δράση, στην Ελλάδα ως δικαιολογητική βάση του θεσμού του εισαγγελέα οικονομικού εγκλήματος θα πρέπει να θεωρηθεί το αυξημένο ενδιαφέρον προστασίας του Δημοσίου.

Επίσης, θα πρέπει συναφώς να ληφθεί υπ' όψιν ότι σε αντίθεση προς τις ως άνω αναφερθείσες χώρες στις οποίες η ιδιαιτερότητα των ειδικών εισαγγελέων εντοπίζεται αποκλειστικά στο εξειδικευμένο αντικείμενό τους και την επέκταση της τοπικής τους αρμοδιότητας, στην Ελλάδα οι ειδικοί εισαγγελείς διαθέτουν παράλληλα και αυξημένες ανακριτικές δυνατότητες. Κατά τούτο, η υπέρμετρη διεύρυνση του πεδίου αρμοδιότητας των ειδικών εισαγγελέων, το οποίο μάλιστα σε μεγάλο βαθμό παραμένει ασαφές, εγείρει προβληματισμούς<sup>12</sup>.

### **β. Ως προς τις μεταβολές στην οργανωτική δομή του οικονομικού εισαγγελέα**

Μέχρι και τον Ν. 4745/2020 ο Εισαγγελέας Οικονομικού Εγκλήματος αποτελούσε όργανο διακριτό από την Εισαγγελία Εφετών Αθηνών. Μάλιστα, υπό την ισχύ του άρθρου 17Α του Ν. 2523/1997 είχε υποστηριχθεί ότι, ακριβώς για τον λόγο αυτόν, ο Εισαγγελέας Οικονομικού Εγκλήματος θα έπρεπε να θεωρηθεί αναρμόδιος για την εισαγωγή ενώπιον του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών υποθέσεων που αφορούσαν το μέτρο της δέσμευσης, δεδομένου ότι δεν υπηρετούσε στην έδρα του αντίστοιχου δικαστηρίου<sup>13</sup>.

9. Στην Γερμανία η απόφαση περί θεσπίσεως ειδικών εισαγγελέων (Schwehrpunktstaatsanwälte) εναπόκειται κατ' άρθρον 143 παρ. 4 του γερμανικού νόμου περί οργανώσεως των δικαστηρίων (Gerichtsverfassungsgesetz) στα κρατίδια.

10. Για την εισαγγελία οικονομικού εγκλήματος και διαφθοράς στην Αυστρία (Wirtschafts- und Korruptionsstaatsanwaltschaft), βλ. σχετικώς άρθρο 2α του αυστριακού νόμου περί εισαγγελέων (Staatsanwaltschaftsgesetz).

11. Βλ. άρθρο 74c του γερμανικού νόμου περί οργανώσεως των δικαστηρίων.

12. Συναφής είναι σχετικώς και η απόφαση του Ομοσπονδιακού Συνταγματικού Δικαστηρίου της Γερμανίας της 12.4.2005 (NJW 2005, σελ. 1338 επ.), με την οποία κρίθηκε αντισυνταγματική ως παραβιάζουσα την απαγόρευση αοριστίας, διάταξη η οποία επέτρεπε την χρήση «ειδικών τεχνικών μέσων παρακολούθησης [...] εφόσον αντικείμενο έρευνας είναι αδίκημα ιδιαίτερης βαρύτητας» (άρθρο 100c παρ. 1 γερμΚΠΔ ως ίσχυε τότε).

13. *Μοροζίνης*, Η δέσμευση περιουσιακών στοιχείων από τον Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος, *The Art of Crime* 1/2018 (πλαγιάρ. 43 επ.), διαθέσιμο στην ιστοσελίδα [theartofcrime.gr](http://theartofcrime.gr).

Με τον νόμο 4745/2020 οι εισαγγελείς οικονομικού εγκλήματος καθίστανται πλέον ρητώς Τμήμα της Εισαγγελίας Εφετών Αθηνών, το οποίο λειτουργεί σύμφωνα με τις διατάξεις του Κανονισμού της Εσωτερικής Υπηρεσίας αυτής. Η συγκεκριμένη μεταβολή θα μπορούσε δε να θεωρηθεί ότι περιορίζει ελαφρώς τον «επιχειρησιακό» χαρακτήρα του οικονομικού εισαγγελέα<sup>14</sup>, χωρίς ωστόσο να τον αναιρεί, δεδομένου ότι τον «επιχειρησιακό» αυτό χαρακτήρα διαμορφώνουν κυρίως η αρμοδιότητά του προς εποπτεία, καθοδήγηση και συντονισμό των ειδικών ανακριτικών υπαλλήλων του Σ.Δ.Ο.Ε., της Δ.Ε.Ο.Ε. και της Διεύθυνσης Οικονομικής Αστυνομίας (νυν άρθρο 35 παρ. 2) σε συνδυασμό προς τις αυξημένες ανακριτικές δυνατότητες που εξακολουθεί να διαθέτει (άρθρο 36 ΚΠΔ).

### γ. Ως προς το ζήτημα του τηλεπικοινωνιακού απορρήτου

Με τον νέο ΚΠΔ το τηλεπικοινωνιακό απόρρητο εξαιρέθηκε ρητώς (μαζί με το δικηγορικό απόρρητο) από τον γενικό κανόνα που ίσχυε μέχρι τότε στο πλαίσιο του άρθρου 17Α του Ν. 2523/1997 ότι ο Εισαγγελέας Οικονομικού Εγκλήματος δεν υπόκειται στους περιορισμούς της νομοθεσίας περί φορολογικού, τραπεζικού, χρηματιστηριακού και κάθε άλλου είδους απορρήτου. Σύμφωνα με την Αιτιολογική Έκθεση του νέου ΚΠΔ, η εξαίρεση ως προς το τηλεπικοινωνιακό απόρρητο δικαιολογείται «ενόψει των ειδικών ρυθμίσεων του Ν. 2225/1994 που αξιούνουν αυξημένες ειδικές προϋποθέσεις».

Όμως, με το άρθρο 43 του Ν. 4640/2019 η εξαίρεση αυτή καταργήθηκε, ενώ παράλληλα προβλέφθηκε ότι «ειδικώς η πρόσβαση σε κάθε πληροφορία ή στοιχείο του τηλεπικοινωνιακού απορρήτου (ν. 2225/1994) επιτρέπεται στις περιπτώσεις κατά τις οποίες αποτυπώνεται και τεκμηριώνεται η αντικειμενική υπόσταση κακουργήματος». Η ρύθμιση αυτή δημιουργεί αρκετά ζητήματα. Κατ' αρχάς, η προϋπόθεση που τίθεται για την δυνατότητα πρόσβασης του εισαγγελέα στα στοιχεία επικοινωνίας συνιστά πρωθύστερο, αφού, προκειμένου να κρίνει ο εισαγγελέας εάν στην πληροφορία ή το στοιχείο που καλύπτεται από το τηλεπικοινωνιακό απόρρητο αποτυπώνεται και τεκμηριώνεται η αντικειμενική υπόσταση κακουργήματος θα πρέπει προηγουμένως να έχει αποκτήσει πρόσβαση στο στοιχείο αυτό. Νόημα θα μπορούσε να έχει η συγκεκριμένη ρύθμιση μόνον ως προς στοιχεία τα οποία έχουν ήδη τεθεί στην διάθεση του εισαγγελέα, υπό την έννοια της δυνατότητας αξιοποίησής τους κατά παρέκκλιση της διάταξης του άρθρου 177 παρ. 2 ΚΠΔ<sup>15</sup>. Και υπό την εκδοχή, όμως, αυτή μια τέτοια ρύθμιση αποκλίνει

14. Επιφυλακτικός ως προς την τάση της «επιχειρησιακής εμπλοκής» των εισαγγελικών λειτουργιών ήδη πριν από την θέσπιση του Οικονομικού Εισαγγελέα ο Παύλου, Η σύγχρονη ελληνική ποινική νομοθεσία και η διαφαινόμενη σταδιακή μεταβολή του ρόλου του Εισαγγελέα, ΠοινΔικ 2009, σελ. 66 επ. Βλ. σχετικά με τον επιχειρησιακό χαρακτήρα του Οικονομικού Εισαγγελέα και Μοροζίνη, ό.π. (πλαγιάρ. 10).

15. Βλ. σχετικώς και την τοποθέτηση της βουλευτού του καταθέσαντος την οικεία τροπολογία κόμματος, Κ. Γιαννακοπούλου, κατά την οποία, με την συγκεκριμένη ρύθμιση «θα μπορεί να χρησιμοποιείται παρανόμως κτηθέν τηλεπικοινωνιακό υλικό»

αδικαιολόγητα από τις σταθμίσεις που έχει κάνει ο νομοθέτης στο πλαίσιο του Ν. 2225/1994, ενώ θα μπορούσε να οδηγήσει σε εν τοις πράγμασι παράκαμψη των εγγυήσεων που προβλέπονται για την άρση του τηλεπικοινωνιακού απορρήτου, παραβιάζοντας με τον τρόπο αυτόν εμμέσως το ά. 19 Σύντ.

---

(Συνεδρίαση ΝΗ΄ της 28.11.2019, ΙΗ΄ περίοδος, σελ. 6173).